

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Εισαγωγή

Στο κεφάλαιο αυτό περιγράφεται το σύστημα των Γενικών Εξετάσεων για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση το οποίο ίσχυσε την περίοδο 1983-1999 και αφορά τους υποψήφιους του 1993, με τους οποίους ασχολούμαστε.

2.1 Περιγραφή του συστήματος των Γενικών Εξετάσεων

Το λύκειο είναι το τελευταίο επίπεδο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, όπου οι μαθητές μπορούσαν να παρακολουθήσουν αρκετά και διαφορετικά είδη λυκείων. Η βασική κατηγοριοποίηση των λυκείων κατά τη σχολική χρονιά που εξετάζουμε ξεκινούσε από το χαρακτήρα τους ως δημόσιο ή ιδιωτικό, καθώς και την λειτουργία τους ως ημερήσια, εσπερινά ή νυκτερινά. Κατόπιν, υπήρχαν διαφορετικά λύκεια αναλόγως του τελικού στόχου των μαθητών όσο αφορά τον επαγγελματικό προσανατολισμό τους.

Υπήρχε το Γενικό Ημερήσιο που προσήλκυε το μεγαλύτερο ποσοστό των μαθητών και είχε ως βασικό στόχο την λήψη γνώσεων σε θεωρητικό επίπεδο και την προετοιμασία των μαθητών για τις Γενικές Εξετάσεις.

Τα άλλα είδη λυκείων όπως Τεχνικά, Επαγγελματικά και λύκεια Εμπορικού Ναυτικού έδιναν γνώσεις σε πρακτικό επίπεδο και είχαν περισσότερο προσδιορισμένο επαγγελματικό προσανατολισμό, σε αυτό το στάδιο εκπαίδευσης των μαθητών, σε σχέση με τα Γενικά. Οι μαθητές αυτών των λυκείων είχαν τρεις επιλογές στη Γ' τάξη. Πρώτον, να ακολουθήσουν κάποια δέσμη και να διαγωνιστούν μέσω των Γενικών Εξετάσεων με τους υπόλοιπους υποψήφιους, όμως για τα τμήματα μόνο των Τεχνικών Επαγγελματικών Ιδρυμάτων (ΤΕΙ). Δεύτερον, να διαγωνιστούν με τη βαθμολογία που

συγκέντρωναν από το απολυτήριο και κάποια βασικά μαθήματα χωρίς πανελλαδικές εξετάσεις, αλλά με κάποιο ποσοστό που τους αναλογούσε για την εισαγωγή τους σε ορισμένα ΤΕΙ. Τέλος, είχαν την επιλογή απλώς να πάρουν το απολυτήριο τους.

Στις διαφορετικές κατηγορίες των λυκείων ανήκαν και κάποια με ειδικό καθεστώς λειτουργίας όπως τα εκκλησιαστικά και μουσικά λύκεια, τα οποία όμως δεν διαφοροποιούνταν από τα Γενικά όσο αφορά τον τρόπο εισαγωγής και εξέτασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Το σύστημα των Γενικών Εξετάσεων ίσχυσε από το 1983 έως το 1999. Η λειτουργία του όλου συστήματος ρυθμιζόταν από το νόμο 1351/1983. Έκτοτε και μέχρι το τέλος της ισχύος του συστήματος των Γενικών Εξετάσεων, είχαμε δύο τροποποιήσεις του Ν.1351 με τους Ν.1771/1988 και Ν.1945/1991.

Οι μαθητές των λυκείων που ενδιαφέρονταν να πάρουν μέρος στις Γενικές Εξετάσεις για την εισαγωγή τους στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, όταν έφταναν στην τελευταία τάξη φοίτησης του λυκείου επέλεγαν μία από τις δέσμες την οποία και θα παρακολουθούσαν κατά την διάρκεια της σχολικής χρονιάς. Οι δέσμες ήταν τέσσερις, και ο βασικός γνώμονας χωρισμού ήταν η ομοιομορφία του αντικειμένου των σχολών προτίμησης, που επέλεγαν οι υποψήφιοι στο τέλος της σχολικής χρονιάς.

Κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς οι μαθητές παρακολουθούσαν μαθήματα γενικής παιδείας ταξινομημένοι σε τμήματα αλφαβητικά, όπως, άλλωστε, συνέβαινε όλα τα προηγούμενα χρόνια της γυμνασιακής και λυκειακής τους φοίτησης. Τα μαθήματα της δέσμης στην οποία ανήκαν (τα ονομαζόμενα μαθήματα Γενικής Αξιολόγησης), τα παρακολουθούσαν σε ξεχωριστά τμήματα από αυτά της γενικής παιδείας. Τα μαθήματα γενικής παιδείας εξετάζονταν στο σχολικό επίπεδο και ήταν απαραίτητη η επιτυχία σε αυτά για να μπορέσει ο μαθητής να πάρει απολυτήριο, συνεπώς και να προχωρήσει στο επόμενο επίπεδο εκπαίδευσης.

Η συνολική βαθμολογία που συγκέντρωνε ο υποψήφιος και λαμβανόταν υπόψη για την εισαγωγή του στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση υπολογιζόταν ως εξής :

Από το 1983 έως το 1987 συνυπολογιζόταν κατά 25% η βαθμολογία του υποψηφίου στις τάξεις του Λυκείου και κατά 75% η βαθμολογία του στα απαιτούμενα μαθήματα Γενικής Αξιολόγησης τα οποία ήταν μεταξύ τους βαθμολογικά ισότιμα. Το 25% που αντιστοιχούσε στις βαθμολογίες των τάξεων Λυκείου κατανεμόταν κατά 5% στην Α' Λυκείου, 8% στην Β' Λυκείου και 12% στο απολυτήριο της Γ' Λυκείου. Πέραν των μαθημάτων Γενικής Αξιολόγησης, οι υποψήφιοι εξετάζονταν σε ειδικά μαθήματα αν επιθυμούσαν να εισαχθούν σε ορισμένα τμήματα, η βαθμολογία των οποίων συνυπολογιζόταν, επιπλέον των παραπάνω ποσοστών, κατά ποσοστό 20% για κάθε ειδικό μάθημα.

Με το Ν.1771/1988 καταργήθηκε η συμμετοχή των βαθμών προαγωγής και απόλυσης του υποψηφίου από τις τάξεις του Λυκείου στη συνολική βαθμολογία, και τα μαθήματα Γενικής Αξιολόγησης υπολογίζονταν ισότιμα με 25% το καθένα στην διαμόρφωση της συνολικής βαθμολογίας.

Στον τελευταίο τροποποιητικό Ν.1945/1991 που ίσχυε και για τη χρονιά των υποψηφίων που εξετάζουμε σε αυτή την εργασία, άλλαξε η βαρύτητα που είχαν τα μαθήματα. Έτσι η συνολική βαθμολογία (μόρια) του υποψηφίου είναι το δεκαπλάσιο του αθροίσματος των παρακάτω γινομένων :

- i) Της βαθμολογίας ενός τουλάχιστον μαθήματος Γενικής Αξιολόγησης ή ειδικού μαθήματος, το οποίο έχει καθοριστεί ως βασικό για κάθε σχολή ή τμήμα, επί το συντελεστή 1,15.
- ii) Της βαθμολογίας κάθε μαθήματος Γενικής Αξιολόγησης (δέσμης), πλην του βασικού, επί το συντελεστή 0,95.
- iii) Της βαθμολογίας των ειδικών μαθημάτων, όπου απαιτούνταν, επί το συντελεστή 2.

Επίσης, για να μπορούσε ο εξεταζόμενος να εισαχθεί σε σχολή ή τμήμα σχολής για την οποία έχει χαρακτηριστεί ως βασικό μάθημα ένα ή περισσότερα από τα μαθήματα Γενικής Αξιολόγησης ή από τα ειδικά μαθήματα έπρεπε να είχε συγκεντρώσει σε αυτό τη βαθμολογική βάση που οριζόταν στο μισό του ανώτατου βαθμού της βαθμολογικής κλίμακας. Πέραν του βασικού μαθήματος, η ίδια βαθμολογική βάση έπρεπε να συγκεντρωθεί και στο ειδικό μάθημα, προκειμένου περί εισαγωγής σε σχολή ή τμήμα που απαιτούσε τέτοιο μάθημα. Όταν τα βασικά ή ειδικά μαθήματα ήταν περισσότερα από ένα, η βαθμολογική βάση έπρεπε να επιτευχθεί σε κάθε βασικό ή ειδικό μάθημα.

Για τους απόφοιτους από τα Τεχνικά-Επαγγελματικά Λύκεια ίσχυε ότι και στα προηγούμενα. Επιπλέον, μια κατηγορία αυτών των αποφοίτων μπορούσαν να εισαχθούν σε ΤΕΙ χωρίς εξετάσεις, με συγκεκριμένο ποσοστό επί του συνόλου των εισακτέων. Η επιλογή τους γινόταν με βάση τη δήλωση προτίμησης σχολών και τη συνολική βαθμολογία τους, η οποία προέκυπτε :

- i) Από τους γενικούς βαθμούς προαγωγής ή απόλυσης από τις τάξεις του λυκείου.
- ii) Από τους βαθμούς σε ορισμένα μαθήματα της τελευταίας τάξης λυκείου, τα οποία θεωρούνταν αντίστοιχα προς τα μαθήματα Γενικής Αξιολόγησης.
- iii) Από τους βαθμούς σε καθένα από τα ειδικά μαθήματα, όπου αυτά απαιτούνταν.

2.2 Δέσμες και μαθήματα

Στα λύκεια λειτουργούσαν τέσσερις δέσμες με διαφορετικό προσανατολισμό σπουδών η καθεμιά. Την πρώτη δέσμη ακολουθούσαν όσοι μαθητές επιθυμούσαν την εισαγωγή τους σε κάποια πολυτεχνική ή φυσικομαθηματική

σχολή, καθώς και αντίστοιχου είδους τεχνολογικά ιδρύματα. Στη δεύτερη δέσμη υπήρχαν οι ιατρικές σχολές, στην τρίτη οι φιλολογικές και νομικές σχολές και, τέλος, στην τέταρτη όσοι επιθυμούσαν να εισαχθούν σε οικονομικές σχολές. Τα παιδαγωγικά τμήματα, τα μουσικά και οι γυμναστικές ακαδημίες αποτελούσαν τις κοινές σχολές που μπορούσαν να επιλέξουν οι υποψήφιοι από όλες τις δέσμες.

Τα μαθήματα που διδάσκονταν χωριστά ανά δέσμη και εξετάζονταν πανελλαδικά είναι :

1^η Δέσμη

Έκθεση, Μαθηματικά, Φυσική, Χημεία.

2^η Δέσμη

Έκθεση, Φυσική, Χημεία, Βιολογία.

3^η Δέσμη

Έκθεση, Αρχαία Ελληνικά, Ιστορία, Λατινικά.

4^η Δέσμη

Έκθεση, Μαθηματικά, Ιστορία, Κοινωνιολογία.

Εκτός των μαθημάτων των δεσμών, εξετάζονταν πανελλαδικά και ειδικά μαθήματα, τα οποία όμως δεν διδάσκονταν στο πρόγραμμα σπουδών των δεσμών. Οι εξετάσεις αυτές αφορούσαν μόνο τους υποψήφιους που είχαν δηλώσει τμήματα με προαπαιτούμενο κάποιο ειδικό μάθημα.

Ειδικά Μαθήματα

1. Ελεύθερο Σχέδιο
2. Γραμμικό Σχέδιο
3. Αγγλικά
4. Γαλλικά
5. Γερμανικά
6. Ιταλικά

7. Αρμονία

8. Υπαγόρευση Μουσικού Κειμένου

Συγκεκριμένα ειδικά μαθήματα απαιτούνταν ως ακολούθως :

A) Ελεύθερο και γραμμικό σχέδιο για τα τμήματα αρχιτεκτόνων – φωτογραφίας – γραφιστικής - διακοσμητικής – τεχν. γραφικών τεχνών και συντήρησης αρχαιοτήτων και έργων τέχνης της 1^{ης} δέσμης.

B) Αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, ιταλικά, για τα αντίστοιχα ξενόγλωσσα πανεπιστημιακά τμήματα της 3^{ης} δέσμης.

Γ) Μια από τις προηγούμενες ξένες γλώσσες για τα τμήματα επικοινωνίας και μέσων μαζικής ενημέρωσης, δημοσιογραφίας και μέσων μαζικής ενημέρωσης της 3^{ης} και 4^{ης} δέσμης και τουριστικών επιχειρήσεων ή τουριστικών επαγγελμάτων της 4^{ης} δέσμης.

Δ) Αγγλικά για το τμήμα ξένων γλωσσών και φιλολογιών (Αγγλικής) και το τμήμα τουρκικών σπουδών του πανεπιστημίου της Κύπρου.

E) Αρμονία και υπαγόρευση μουσικού κειμένου για τα τμήματα μουσικών σπουδών.

Για την κάθε δέσμη, ένα από τα μαθήματα Γενικής Αξιολόγησης ήταν το βασικό μάθημα και είχε αυξημένη βαρύτητα στον υπολογισμό της βαθμολογίας. Το βασικό μάθημα της 1^{ης} δέσμης ήταν τα μαθηματικά, της 2^{ης} η Βιολογία, της 3^{ης} τα Αρχαία Ελληνικά και της 4^{ης} τα Μαθηματικά. Υπήρχαν, όμως, και τμήματα σχολών που έθεταν ως βασικό μάθημα κάποιο από τα ειδικά μαθήματα. Για παράδειγμα, για τα τμήματα της Αρχιτεκτονικής, παρότι ήταν στα τμήματα επιλογής της 1^{ης} δέσμης, το βασικό μάθημα δεν ήταν τα Μαθηματικά, αλλά το Ελεύθερο και Γραμμικό Σχέδιο.

2.3 Μηχανογραφικά δελτία προτιμήσεων

Οι υποψήφιοι που επιθυμούσαν να συμμετάσχουν στην διαδικασία επιλογής, είτε διαγωνιζόμενοι πανελλαδικά είτε με τη βαθμολογία τους (Τεχνικό Λύκειο), υπέβαλαν το μηχανογραφικό δελτίο των προτιμήσεων τους πριν το τέλος της Γ' Λυκείου. Ο υποψήφιος είχε δικαίωμα να επιλέξει μόνο μία από τις τέσσερις δέσμες και να δηλώσει την προτίμηση του για μέχρι εξήντα (60) σχολές ή τμήματα της ίδιας δέσμης με όποια σειρά προτεραιότητας επιθυμούσε, ανεξάρτητα αν επρόκειτο για τμήματα ή σχολές Πανεπιστημίου ή ΤΕΙ ή Στρατιωτικές Σχολές ή τμήματα του Πανεπιστημίου Κύπρου, με εξαίρεση τους υποψηφίους Τεχνικών και Πολυκλαδικών Λυκείων χωρίς εξετάσεις που μπορούσαν να δηλώσουν μόνο τμήματα από τα Τεχνολογικά Ιδρύματα (ΤΕΙ).

2.3.1 Είδη μηχανογραφικών δελτίων προτιμήσεων

Η συμπλήρωση του μηχανογραφικού δελτίου ήταν απαραίτητη προϋπόθεση για τη συμμετοχή του υποψηφίου στη διαδικασία επιλογής για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Υπήρχαν τρία είδη μηχανογραφικών δελτίων.

1) Μηχανογραφικό δελτίο για εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με γενικές εξετάσεις στα μαθήματα γενικής αξιολόγησης.

Δικαίωμα υποβολής είχαν :

- οι κάτοχοι τίτλου απόλυσης από λύκειο ή ισότιμου τίτλου σχολείου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης εσωτερικού ή εξωτερικού.
- οι μαθητές της τελευταίας τάξης ελληνικού λυκείου που παρακολουθούσαν μαθήματα γενικής αξιολόγησης μιας από τις τέσσερις δέσμες.
- οι μαθητές της τελευταίας τάξης ξένων λυκείων.

2) Μηχανογραφικό δελτίο για εισαγωγή στα ΤΕΙ, στη ΣΕΛΕΤΕ και στη Σχολή Τουριστικών Επαγγελμάτων Ρόδου χωρίς γενικές εξετάσεις μαθημάτων γενικής αξιολόγησης.

Δικαίωμα υποβολής είχαν :

- οι μαθητές της τελευταίας τάξης των ναυτικών λυκείων αρμοδιότητας Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.
- οι μαθητές της τελευταίας τάξης των τεχνικών και επαγγελματικών λυκείων που παρακολουθούσαν κατά τη διάρκεια του έτους τμήματα ειδικότητας.
- οι απόφοιτοι από τμήματα ειδικότητας των τεχνικών και επαγγελματικών λυκείων

3) Μηχανογραφικό δελτίο για εισαγωγή στα ΤΕΙ, στη ΣΕΛΕΤΕ και στη Σχολή Τουριστικών Επαγγελμάτων Ρόδου από κλάδους προεπαγγελματικής κατάρτισης χωρίς γενικές εξετάσεις μαθημάτων γενικής αξιολόγησης.

Δικαίωμα υποβολής είχαν :

- οι μαθητές της τελευταίας τάξης των ενιαίων πολυκλαδικών λυκείων που παρακολουθούσαν προεπαγγελματική κατάρτιση.
- Οι απόφοιτοι από κλάδους προεπαγγελματικής κατάρτισης των λυκείων αυτών.

2.4 Κατοχύρωση βαθμολογίας αποφοίτων και επανεξέταση μαθημάτων

Οι απόφοιτοι προηγούμενων ετών είχαν το δικαίωμα κατοχύρωσης της βαθμολογίας στα μαθήματα γενικής αξιολόγησης και στα ειδικά μαθήματα, η οποία ίσχυε για τα δύο (2) αμέσως επόμενα έτη από τότε που ο υποψήφιος έπαιρνε για πρώτη φορά μέρος στις γενικές εξετάσεις, με τις προϋποθέσεις ότι

θα συνέχιζε να εξετάζεται στην ίδια δέσμη και ότι θα συμμετείχε στην εξέταση τουλάχιστον ενός μαθήματος στις επόμενες εξετάσεις.

Οι απόφοιτοι δεν μπορούσαν να κατοχυρώσουν βαθμολογία στις εξετάσεις ικανότητας των στρατιωτικών σχολών και στις εξετάσεις αγωνισμάτων των γυμναστικών ακαδημιών.

Η κατοχύρωση της βαθμολογίας για δύο έτη ίσχυσε από το 1991 και μετά. Προηγούμενα, η κατοχύρωση βαθμολογία ίσχυε μόνο για το επόμενο σχολικό έτος. Επίσης, όταν ο υποψήφιος άλλαζε δέσμη δεν μπορούσε να κατοχυρώσει βαθμολογία. Στην περίπτωση που εξεταζόταν στο αμέσως επόμενο έτος μόνο σε ειδικό μάθημα, είχε δικαίωμα να κατοχυρώσει τη βαθμολογία όλων των μαθημάτων Γενικής Αξιολόγησης, εφόσον δήλωνε προτίμηση μόνο για σχολή ή τμήμα όπου απαιτούνταν το ειδικό μάθημα.

2.5 Υπολογισμός μορίων υποψηφίου

Η συνολική βαθμολογία για το κάθε μάθημα κυμαινόταν από 0 – 160 βαθμούς. Τα γραπτά των υποψηφίων βαθμολογούνταν από δύο βαθμολογητές το καθένα, στη βαθμολογική κλίμακα 0 – 80. Το άθροισμα των δύο βαθμολογιών αποτελούσε τη συνολική βαθμολογία του υποψηφίου στο συγκεκριμένο μάθημα. Τα μαθήματα γενικής αξιολόγησης για κάθε δέσμη ήταν τέσσερα. Για την κάθε δέσμη, όπως προαναφέραμε, ένα από εξεταζόμενα μαθήματα αποτελούσε και το βασικό, το οποίο είχε μεγαλύτερη στάθμιση στο σύνολο των μορίων του υποψηφίου (1,15 έναντι 0,95 των μη βασικών).

Με ένα παράδειγμα τα παραπάνω θα γίνουν σαφέστερα. Έστω υποψήφιος της 2^{ης} δέσμης η οποία έχει ως βασικό μάθημα τη Βιολογία για τα περισσότερα τμήματα επιλογής αυτής της δέσμης. Είχε βαθμολογηθεί : Έκθεση 143, Φυσική 135, Χημεία 148 και Βιολογία 132. Τα μόρια του υπολογίζονται ως εξής:

Έκθεση $143 \times 0,95 = 135,85$

Φυσική $135 \times 0,95 = 128,25$

Χημεία $148 \times 0,95 = 140,60$

Βιολογία $132 \times 1,15 = 151,80$

Σύνολο $= 556,50$

Το σύνολο 556.5 πολλαπλασιάζεται με το 10 και βρίσκουμε το σύνολο των μορίων του υποψηφίου, 5.565 στην κλίμακα 0 – 6.400.

2.6 Συλλογή και επεξεργασία στοιχείων

Τα μηχανογραφικά δελτία προτιμήσεων συγκεντρώνονταν κεντρικά στο Υπουργείο Παιδείας, μετά τη συμπλήρωση και την κατάθεση τους από τους υποψηφίους στο λύκειό τους. Κατόπιν κατασκευαζόταν αρχείο προτιμήσεων των μαθητών, το οποίο αποτελούσε αρχείο εισόδου για την διαδικασία της τελικής επιλογής των υποψηφίων για τα ανώτατα ή ανώτερα ιδρύματα. Μετά το πέρας των εξετάσεων συγκεντρώνονταν οι βαθμοί των υποψηφίων και κατασκευαζόταν αρχείο βαθμών. Τέλος, κατασκευαζόταν αρχείο σχολών με τους εισακτέους της χρονιάς. Την ευθύνη για την συλλογή, επεξεργασία και έκδοση των αποτελεσμάτων, από το 1978 έως και σήμερα, έχει η Διεύθυνση Μηχανοργάνωσης του Υπουργείου Παιδείας.

2.7 Διαδικασία επιλογής υποψηφίων

Για την επιλογή των υποψηφίων που θα εισάγονταν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, λαμβάνονταν υπόψη η συνολική βαθμολογία των υποψηφίων που υπολογιζόταν σύμφωνα με τα προηγούμενα, οι προτιμήσεις των υποψηφίων και οι διαθέσιμες θέσεις ανά σχολή ή τμήμα.

Ο υποψήφιος που δεν συγκέντρωνε τη βαθμολογική βάση στο ειδικό μάθημα, δηλαδή τουλάχιστον 80 μονάδες (σε κλίμακα 1 – 160), δεν είχε δικαίωμα

επιλογής για την αντίστοιχη σχολή ή τμήμα, η εισαγωγή στα οποία απαιτούσε εξέταση σε ειδικό μάθημα.

Ο υποψήφιος που δε συγκέντρωνε συνολική βαθμολογία στα μαθήματα της δέσμης τουλάχιστον 3.200 μόρια, στην κλίμακα 1 – 6.400, δεν είχε δικαίωμα εισαγωγής σε στρατιωτικές σχολές και στα τμήματα του Πανεπιστημίου Κύπρου.

Ο υποψήφιος δεν μπορούσε να εισαχθεί σε σχολή ή τμήμα που δεν είχε δηλώσει προτίμηση, έστω και αν είχε συγκεντρώσει τη συνολική βαθμολογία που θα του επέτρεπε να εισαχθεί.

Η τυχόν λανθασμένη συμπλήρωση της στήλης του μηχανογραφικού δελτίου που αφορούσε τη σειρά προτίμησης θα είχε σαν αποτέλεσμα να εισαγόταν ο υποψήφιος σε σχολή άλλη από εκείνη που θα επιθυμούσε ή ακόμα και να μείνει εκτός διαδικασίας επιλογής, έστω και αν είχε συγκεντρώσει την απαραίτητη βαθμολογία.

Η σειρά προτίμησης είχε την έννοια ότι αν ο υποψήφιος με τη συνολική του βαθμολογία μπορούσε να επιλεγεί σε περισσότερες από μια σχολές ή τμήματα, τότε θα εισαγόταν μόνο σε εκείνη τη σχολή ή το τμήμα, που είχε δηλώσει πριν από τις άλλες σχολές ή τμήματα.

Ο αλγόριθμος επιλογής τοποθετούσε τους υποψήφιους σε σχολές ή τμήματα λαμβάνοντας υπόψη τη συνολική τους βαθμολογία, τις προτιμήσεις τους και τις διαθέσιμες θέσεις, όπως προαναφέραμε. Στο τέλος της διαδικασίας επιλογής ικανοποιούνταν οι συνθήκες:

- Κανείς από τους υποψήφιους που δεν κατάφεραν να εισαχθούν σε σχολή ή τμήμα, δεν είχε περισσότερα μόρια από τον τελευταίο εισακτέο (βάση), σε όλες τις σχολές που είχε δηλώσει,

- Κανείς από τους υποψήφιους που εισάγονταν σε σχολή ή τμήμα, δεν είχε περισσότερα μόρια από τον τελευταίο εισακτέο (βάση), σε όλες τις σχολές υψηλότερης προτίμησης του.
- Δεν υπήρχαν ταυτόχρονα κενές θέσεις σε κάποια σχολή και υποψήφιοι που είχαν προτιμήσει αυτή τη σχολή και δεν είχαν μπορέσει να εισαχθούν πουθενά.

Αν υπήρχε ισοβαθμία με τον τελευταίο εισακτέο σε σχολή ή τμήμα, οι ισόβαθμοι εισάγονταν ως υπεράριθμοι, με εξαίρεση τις στρατιωτικές σχολές όπου λαμβάνονταν επιπλέον υπόψη η βαθμολογία στο βασικό μάθημα της κάθε δέσμης καθώς και η σειρά προτίμησης.